

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/37/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100193
Dátum vydania rozhodnutia: 17. septembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100193.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obvinenému P. V. pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 17. septembra 2018 v Bratislave o sťažnosti obvineného P. V. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 25. augusta 2018, sp. zn. 2Tp/22/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného P. V. s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením z 25. augusta 2018, sp. zn. 2Tp/22/2018, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. zobral obvineného P. V. do väzby s tým, že táto začala u neho plynúť 23. augusta 2018 o 07:55 hod. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol, že väzbu obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podal proti nemu obvinený P. V. sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že sudca pre prípravné konanie nepostupoval podľa jeho názoru zákonne a správne, keď väzbu nenahradil tzv. náhradnými inštitútmi za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností. Poukázal na svoju výpoveď pred sudcom pre prípravné konanie s tým, že aj keď konal vo veci verejného obstarávania v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, konal vedome, že k následku nedôjde. Práve jeho nekonaním - nedodaním príloh ku zmluve verejnému obstarávateľovi - tento verejné obstarávanie v skutočnosti zrušil. Od počiatku si bol vedomý, že jeho konaním nedôjde k riadnemu skončeniu verejného obstarávania a k vyplateniu finančných prostriedkov. Teda nie konaním orgánov činných v trestnom konaní, ale jeho konaním došlo k zmareniu verejného obstarávania. Osobám znalým práva sa môže javiť, že je daná dôvodnosť podozrenia, že mal spáchať skutok, z ktorého je obvinený, ako aj ďalšia materiálna podmienka väzby, a to existencia skutočností odôvodňujúcich obavu vyplývajúcu z § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Poukázal ďalej na judikatúru Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva pri rozhodovaní o väzbe a jej nahradení s tým, že je názoru, že sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže nie je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a právna kvalifikácia jeho konania je sporná, pretože sa domnieva, že nie je možné považovať za škodu, resp. za prospech hodnotu celej zákazky, ktorá bola predmetom verejnej súťaže tak, ako to ustálil vyšetrovateľ PZ, ale len rozsah ujmy, resp.

prospechu predstavujúci objem zisku iného subjektu. Poukázal tiež na svoju doterajšiu bezúhonnosť, osobné a rodinné pomery a zásadu primeranosti a zdržanlivosti, zohľadniac všetky okolnosti prípadu s tým, že je možné nahradiť za súčasného prijatia viacerých procesných prostriedkov v tomto, aj keď počiatočnom štádiu trestného konania väzbu, ktorá má vždy fakultatívnu povahu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a jeho prepustil na slobodu, uložil mu dohľad probačného a mediačného úradníka a uložil mu povinnosť vždy oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie každú zmenu bydliska a tiež mu uložil primerané obmedzenia a povinnosti, a to zákaz vykonávať akúkoľvek činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu a povinnosť pravidelne a v určenom čase minimálne jedenkrát mesačne dostavovať sa k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi. Najvyšší súd ako nadriadený súd preskúmal na podklade vyššie uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam. Obvinený P. V. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ z 23. augusta 2018, ČVS: PPZ-816/NKA-PK-ZA-2018, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie zo zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v doposiaľ bližšie nezistenej dobe od apríla 2018 vo verejnom obstarávaní vyhlásenom verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. b) zákona NR SR č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o verejnom obstarávaní) Obcou M., IČO: XX XXX XXX, sídlo G. A. č. XXXX, M., a to dňa 03.05.2018, na predmet zákazky „Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v M.“ (logický celok č. 1 Zateplenie strechy a logický celok č. 2 Výmena výplní), ktorá je financovaná z dotácie Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Budapest, s predpokladanou hodnotou zákazky 115.786,51 Eur bez DPH, zabezpečil priebeh súťaže takým spôsobom, že vypracoval cenové ponuky a ďalšie písomné podklady do predmetného verejného obstarávania najmenej v mene dvoch z uchádzačov, a to za spoločnosť F. R., s.r.o. (ponuka vo výške 176.681,44 Eur s DPH), IČO: XX XXXX XXX, so sídlom V. XXXX/X, C., kde ich predložil následne na podpis konateľovi Ing. K. I., ktorý ich aj podpísal a za spoločnosť Y., spol. s r.o. (ponuka vo výške 172.756,75 Eur s DPH), IČO: XX XXX XXX, so sídlom N. ul. XXXX/XX, C., kde konateľ Y. A. nemal ani vedomosť o účasti jeho spoločnosti v predmetnom obstarávaní, pričom ani jedna z týchto spoločností nemala reálny záujem o účasť, respektíve víťazstvo v tomto obstarávaní, a to všetko porušením ustanovení § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, princípu rovnakého zaobchádzania, princípu nediskriminácie hospodárskych subjektov, princípu transparentnosti, princípu proporcionality a princípu hospodárnosti a efektívnosti tak, že v prípade, ak by verejný obstarávateľ dňa 02.07.2018 nezrušil v zmysle § 57 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní predmetné verejné obstarávanie, zadovážil by spoločnosti Q., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom G. Z. XXXX/XX, V. A., na ktorú mal obvinený P. V. vplyv, a ktorá predložila najnižšiu ponuku, prospech vo výške celej zákazky, a to 149.999,14 Eur s DPH. Z uvedeného vyplýva, že v preskúmvanej veci je splnená základná formálna podmienka vzatia sťažovateľa do väzby - vznesenie obvinenia (§ 33 Tr. por.). Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že obvinený P. V. bol zadržaný 23. augusta 2018 o 07:55 hod., prokurátor podal návrh na jeho vzatie do väzby 24. augusta 2018 o 09:00 hod. a následne obvinený bol vypočutý 25. augusta 2018 o 09:30 hod. Je teda zrejmé, že lehoty v zmysle ustanovení Trestného poriadku boli v danej veci zachované. Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky pre vzatie obvineného do väzby (§ 85, § 87 Tr. por.), pri rešpektovaní všetkých práv vyplývajúcich z ustanovení Trestného poriadku, skúmal najvyšší súd, či sú dané aj materiálne podmienky pre obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou; v prvom rade to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, tento má znaky konkrétneho trestného činu a či je dané podozrenie, že ho mal spáchať aj sťažovateľ a to s takou mierou istoty, ktorá zodpovedá súčasnému štádiu trestného konania (§ 71 ods. 1 Tr. por.). Na tomto mieste považuje najvyšší súd za potrebné pripomenúť, že rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvineného. Súd sa pri rozhodovaní o väzbe, preto nezameriavajú na hodnotenie viny obvineného, jeho obhajoby alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por., ale skúmajú to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia o väzbe (primerane tiež napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. augusta 2016, sp. zn. II. ÚS 626/2016). Z pohľadu

materiálnych podmienok väzby potom predovšetkým posudzujú, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatel'om skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Existencia takéhoto dôvodného podozrenia pritom predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Tieto skutočnosti, na ktorých sa podozrenie zakladá, však nemôžu byť na rovnakej úrovni ako skutočnosti potrebné k odôvodneniu odsúdenia, alebo i k podaniu obžaloby, čo je predmetom až ďalšej fázy trestného konania (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Krejčíř proti Českej republike z 26. marca 2009, odsek 75). Z toho zároveň vyplýva, že v konaní o väzbe súdy nehodnotia dôkazy s konečnou platnosťou. Takéto hodnotenie je totiž vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré v prípade postavenia obvineného pred súd nasleduje potom, čo bolo v súlade so zásadami bezprostrednosti a ústnosti vykonané celé dokazovanie. V kontexte uvedeného dospel aj sťažnostný súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obvineného P. V. k záveru, že skutkové zistenia uvedené v uznesení o vznesení obvinenia majú v tomto štádiu konania dostatočnú oporu v doposiaľ zabezpečených dôkazoch, najmä vo výpovediach svedkov Y. A., Ing. K. I. a Ing. V. M. v kontexte s listinnými dôkazmi zabezpečenými v danom štádiu trestného konania. Skutočnosti uvádzané samotným obvineným pred sudcom pre prípravné konanie, budú predmetom ďalšieho dokazovania. Súd prvého stupňa dospel k záveru o existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že je daná obava z pokračovania obvineného v trestnej činnosti, pričom nadriadený súd sa s týmto záverom jednoznačne stotožnil, a to predovšetkým z nasledovných dôvodov: Obvinený P. V. je obvinený zo skutku, ktorého sa mal dopustiť v doposiaľ bližšie nezistenej dobe od apríla 2018. Uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Západ mu bolo 14. marca 2018 pod ČVS: PPZ-50/NKA-PK-ZA-2017 vznesené obvinenie pre pokračovací zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Z uvedeného možno konštatovať, že obvinený napriek vzneseniu obvinenia pre obdobnú trestnú činnosť 14. marca 2018, pokračoval v páchaní trestnej činnosti, z ktorej je v súčasnosti dôvodne podozrivý. Obvinený tak vlastným konaním naplnil dôvodnú obavu, že v prípade zotrvania na slobode by pokračoval v trestnej činnosti, keďže ani vznesenie obvinenia pre obdobnú trestnú činnosť mu nezabránilo v tom, aby v nej ďalej pokračoval. Na základe uvedeného je jednoznačne daná obava, že obvinený bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti a tým je naplnený dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Najvyšší súd tiež skúmal či u obvineného nie sú splnené zákonné podmienky na nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a zvažoval dôsledne či a do akej miery ponechanie obvineného na slobode zvyšuje nebezpečenosť jeho konania zakladajúceho väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a či obmedzenie osobnej slobody obvineného výkonom väzby nie je celkom zjavne neprimerané k miere rizika, ktoré by vyplývalo z jeho zotrvania či ponechania na slobode. Aj podstatou sťažnosti obvineného P. V. je predovšetkým snaha o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka s uložením primeraných obmedzení a povinností. V tejto súvislosti je potrebné mať na zreteli najmä tú skutočnosť, že obvinený je aktuálne trestne stíhaný z trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť krátky čas potom, ako mu bolo vznesené obvinenie pre obdobnú trestnú činnosť. Preto aj najvyšší súd dospel k jednoznačnému presvedčeniu, že väzbu obvineného nie je možné v tomto štádiu trestného konania nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to ani za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Nahradenie väzby s poukazom na charakter trestnej činnosti kladenej obvinenému za vinu v spojitosti so skutočnosťami, ktoré zakladajú dôvody väzby sa v danom prípade javí ako celkom nedostatočné. Ponechaním obvineného na slobode aj po zohľadnení účinkov dohľadu probačného a mediačného úradníka aj s uložením primeraných povinností a obmedzení by sa výrazne zvýšilo riziko pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť obvineného P. V. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

